

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/233/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113216721
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5113216721.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a Mgr. Anny Mihálikovej v právnom spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta č. 82, IČO: 36 062 235, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Mišúrom, PhD., advokátom, so sídlom X., ul. Z. č. XX, proti žalovanému: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k. s., so sídlom Banská Bystrica, ul. Horná č. 23, IČO: 44 088 883, správca konkurznej podstaty úpadcu: PRESTAV ŽILINA, s.r.o., so sídlom Žilina, ul. Bánovská č. 8024/10, IČO: 31 643 868, o zaplatenie sumy 925,04 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 4C/314/2015-117 zo dňa 07. apríla 2017, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 4C/314/2015-117 zo dňa 07.04.2017 žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 925,04 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 925,04 eur od 07.09.2010 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.05.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 925,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sumy od 07.09.2010 do zaplatenia. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že žalovaný je správca konkurznej podstaty úpadcu PRESTAV ŽILINA, s.r.o., ktorý je zapísaný ako držiteľ motorového vozidla zn. HYUNDAI XD ELANTRA, EČV: ZA-140-BL, ktorého prevádzkou bola dňa 15.07.2009 spôsobená škoda pri dopravnej nehode, a to na motorovom vozidle zn. Toyota Corolla, EČV: ZA-832-AZ, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol Ing Y. V. - výtvarná agentúra. Škoda bola poškodenému uhradená v rozsahu a výške podľa ust. § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetné vozidlo nebolo k dátumu nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu, ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zák. č. 381/2001 Z. z.“), žalobcovi preto v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. vznikla povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca tak poskytol dňa 26.07.2010 z poistného garančného fondu poškodenému poistné plnenie v celkovej výške 925,04 eur. Z účtu žalobcu vyplýva, že žalobca uhradil sumu 1.050,54 eur, z čoho 92,50 eur predstavuje spracovateľský poplatok pre poisťovňu, ktorú žalobca poveril vybavením - likvidáciou škody podľa § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. Žalobcovi vzniklo vyplatením náhrady škody poškodenému samostatné právo postihu na zaplatenie sumy vyplatenej titulom náhrady škody voči zodpovednému subjektu (žalovaný) a jedná sa o zákonný prechod práva (legálna cesia) podľa § 524 Občianskeho zákonníka, ktorý má oporu v ust. § 24 ods. 7

zák. č. 381/2001 Z. z. Toto právo si žalobca uplatnil mimosúdne listom zo dňa 06.08.2010 voči úpadcovi, za ktorého plnil to, čo podľa zákona mal plniť on poškodenému. Žalobca požadoval od úpadcu zaplatenie poskytnutého poistného plnenia do 06.09.2010. Pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného žalobca opieral o § 27 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 7/2005 Z. z.“) v znení účinnom do 31.12.2011 v súlade s ust. § 206a ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z., nakoľko pohľadávka žalobcu vznikla 26.07.2010 až po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu (22.01.2010). Teda dňa 26.07.2010 žalobca poskytol z poistného garančného fondu refundáciu poistného plnenia poisťovni poškodeného, na ktorú prešlo právo poškodeného na náhradu škody v súlade s ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe zisteného skutkového a právneho stavu súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Pri rozhodnutí vychádzal z ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 9 ods. 4, § 11 ods. 5, 6, § 24 ods. 2 písm. b/, ods. 3, 5 prvej vety, 7 prvej vety, 9, § 24c zák. č. 381/2001 Z. z., § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 428, § 442 ods. 1, § 813 ods. 1, § 517 ods. 1 prvej vety a ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku omeškania žalovaného, § 47 ods. 4, § 28 ods. 1, 3, 5 a § 206a ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2011. Žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy, ktorú uhradil ako poistné plnenie z poistného garančného fondu podľa ustanovenia § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. na základe poistnej udalosti, ku ktorej došlo prevádzkou motorového vozidla prevádzateľa - spoločnosti PRESTAV ŽILINA, s.r.o., na ktoré nebolo uzatvorené poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Na majetok tejto spoločnosti bol dňa 23.01.2010 vyhlásený konkurz, preto bola žaloba podľa § 47 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z. z. podaná proti správcovi úpadcu - spoločnosti PRESTAV ŽILINA s.r.o. V konaní nebolo sporné, že prevádzateľom osobného motorového vozidla zn. HYUNDAI XD ELANTRA, EČV: ZA-140-BL, a tým aj osobou zodpovednou za škodu v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, bola dňa 15.07.2009, kedy došlo k dopravnej nehode, spoločnosť PRESTAV ŽILINA, s.r.o. Úpadca zodpovedá za škodu v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, ktorá zodpovednosť je založená na princípe zodpovednosti objektívnej, teda vznikutej bez zreteľa na zavinenie. Riziko súvisiace s prevádzkou dopravných prostriedkov nesie ten, komu táto prevádzka slúži, t. j. prevádzateľ. Tejto zodpovednosti sa môže prevádzateľ motorového vozidla zbaviť len v prípade, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho požadovať. Nebola spornou ani suma vyplateného poistného plnenia, ktorú žalobca uhradil dňa 26.7.2010 na účet Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. č. účtu 2628740951/1100, vo výške 1.050,54 eur, pozostávajúca zo sumy samotného poistného plnenia 925,04 eur, ako i zo sumy 92,50 eur predstavujúcej spracovateľský poplatok pre uvedenú poisťovňu, ktorú žalobca poveril vybavením - likvidáciou škody podľa § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. Výšku škody mal súd preukázanú z výpočtu hodnoty vozidla a výšky škody (č. I. 17 spisu), z listu Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. zo dňa 28.05.2010 a z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 31.07.2010. V konaní bolo sporné, či pohľadávka žalobcu vznikla pred vyhlásením konkurzu, alebo až po jeho vyhlásení. Žalovaný tvrdil, že pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu, nakoľko vznikla momentom vzniku dopravnej nehody. V prípade, že by bolo preukázané, že pohľadávka žalobcu vznikla pred vyhlásením konkurzu, mal by žalobca povinnosť včas a riadne po vyhlásení konkurzu, v lehote 45 dní, uplatniť si prihláškou právo, aby jeho pohľadávka bola za podmienok ustanovených zák. č. 7/2005 Z. z. uspokojená rozvrhom z výťažku zo speňaženia majetku podliehajúceho konkurzu. Ak by tak neurobil, pohľadávku by nebolo možné v konkurze uspokojiť a na práva z nej by sa v konkurze neprihliadalo. Podľa súdu pre posúdenie, kedy vznikla pohľadávka žalobcu voči úpadcovi boli rozhodujúce, kedy bolo poistné z garančného fondu žalobcom vyplatené (26.07.2010), a nie, kedy došlo k poistnej udalosti (15.07.2009). Žalobca si teda mohol uplatniť svoje postihové právo voči úpadcovi až potom, ako plnil z garančného fondu, až kedy mu vlastne vznikla podľa ust. § 24 ods. 7 prvej vety zák. č. 381/2001 Z. z. pohľadávka voči úpadcovi a až následne, ako vznikla táto pohľadávka žalobcu, mohol si žalobca prihlásiť pohľadávku do konkurzu. Právo žalobcu na tzv. postih (regres) nie je nárokom na náhradu škody, preto jej vznik nemožno odvodzovať od škodovej udalosti, ale od okamžiku, kedy bolo skutočne poskytnuté plnenie z garančného fondu (rozsudok NS SR sp. zn. 4 Cdo 284/2010). Vzhľadom na to, že konkurz bol vyhlásený už dňa 23.01.2010, kedy pohľadávka žalobcu neexistovala, logicky si ju teda do konkurzu prihlásiť nemohol. Žalobca si preto správne uplatnil, po vyhlásení konkurzu, svoj nárok v tomto konaní návrhom podaným voči správcovi, a to podľa § 47 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z. z. Žalovaný tiež poukazoval, že žalobca, vyplatil poistné priamo poisťovateľovi, ktorý však nie je poškodeným, nie je teda ani nositeľom práva uplatniť si poistné za škodu, a preto neexistuje ani regresný nárok žalobcu. Podľa okresného súdu nemá vplyv na vznik práva žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy tá skutočnosť, že poistné plnenie neplnil poškodenému žalobca, ale poisťovňa, keďže poisťovňa uhradila poistné plnenie s tým predpokladom, že existuje platná zmluva. Keďže následne bolo zistené, že poistná zmluva zo zákona zanikla, avšak medzitým poisťovňa poistné

plnenie poškodenému vyplatila, dôvodne si uplatnila voči žalobcovi nárok na zaplatenie ňou uhradeného poistného plnenia, ktoré zaplatila na základe administratívnej chyby, namiesto žalobcu. Je tiež podľa súdu úplne irelevantné, či žalobca uhradil poškodenému poistné plnenie prostredníctvom poisťovne, alebo by tak urobil priamo na účet poškodeného. V konaní bolo preukázané z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 31.07.2010, že žalobca plnil poistné plnenie vo výške 925,04 eur na účet poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. dňa 26.07.2010, a to potom, ako mu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. listom zo dňa 28.05.2010 oznámila, že vybavila dňa 23.07.2009 poistnú udalosť zo dňa 15.07.2009 poukazom náhrady škody vo výške 925,04 eur na účet poškodeného z dôvodu, že na vozidlo ZA-140-BL v čase vzniku dopravnej nehody poisťovňa síce evidovala platnú zmluvu pre povinné zmluvné poistenie pod č. 1100000228/00025, z ktorej bola náhrada škody vyplatená, táto zmluva však bola spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. spätne stornovaná k dátumu začiatku poistenia, t.j. k 04.05.2009 z dôvodu nezaplatenia následného poistného. V konaní bolo teda nesporné, že poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na vozidlo EČV: ZA 140BL, prevádzkou ktorého bola škoda dňa 15.07.2009 spôsobená, nebolo platne uzatvorené ku dňu škodovej udalosti, keďže toto podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z. z. pre nezaplatenie poistného zaniklo. Podmienka pre uplatnenie si nároku v tomto konaní žalobcom podľa § 24 ods. 7 prvej vety zák. č. 381/2001 Z. z. bola tak splnená, pričom z elektronickej komunikácie žalobcu s jednotlivými poisťovňami vyplynulo, že úpadca nemal v čase dopravnej nehody uzatvorené takéto poistenie ani s inou poisťovňou. Súd námietku žalovaného, ktorý na svoju obranu poukazyval na postup poisťovateľa, ktorý v rozpore s ust. § 11 ods. 5 a 6 zák. č. 381/2001 Z. z. až rok po vzniku škodovej udalosti vyplatil poškodenému poistné plnenie, považoval za irelevantnú, keďže v prípade vyplatenia poistného plnenia sa jedná o vzťah medzi poisťovňou a poškodeným a tento postup poisťovateľa by mohol namietať práve poškodený, ale nie škodca, pričom ani nebolo preukázané, či poistné plnenie nebolo skutočne vyplatené do 15 dní po skončení prešetrovania, pokiaľ toto nebolo skončené podľa § 11 ods. 5 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z. z. do troch mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti.

S poukazom na hore uvedené zákonné ustanovenia § 4 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b/ a § 24 ods. 7 prvej vety zák. č. 381/2001 Z. z. kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, pričom sa poistenie zodpovednosti vzťahuje na mala preto kancelária i voči osobe zodpovednej za škodu podľa § 24 ods. 2 písm. a/ a b/, teda voči úpadcovi, ktorý nárok si žalobca uplatnil podľa § 47 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z. z. voči správcovi úpadcu, právo na regresný postih podľa § 24 ods. 7 prvej vety zák. č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého má kancelária právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/ a g/, na náhradu toho, čo za neho plnila. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy v celom rozsahu. Vzhľadom na neuhradenie požadovanej sumy sa tak úpadca dostal s jej zaplatením do omeškania od 07.09.2010, preto žalobe aj v časti príslušenstva pohľadávky vyhovel, i s poukazom na uplatnenie si úroku z omeškania v zákonnej výške.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne podľa ust. § 262 ods. 1 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný prostredníctvom v tom čase splnomocneného zástupcu, a to v celom rozsahu z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietá, pričom má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V prvej časti označenej ako „K nároku žalobcu voči žalovanému z titulu priameho postihu (regresu)“ žalovaný zastával názor, že súd nesprávne aplikoval ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. Mal za to, že ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. sa použije v prípade, ak žalobca poskytne z poistného garančného fondu poistné plnenie poškodenému za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Prostredníctvom výkladu tejto právnej normy však sa jednoznačne dospeje k záveru, že žalobca poskytuje plnenie za prevádzkovateľa, resp. vodiča motorového vozidla, ktorý nemá v čase dopravnej nehody uzatvorené žiadne povinné zmluvné poistenie, bez ohľadu na jej spätne stornovanie. Z uvedeného je teda zrejmé, že spätné stornovanie zmluvy č. 1100000228/00025 uzavretej medzi poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. a žalovaným, z ktorej bola náhrada škody vyplatená, nemôže mať vplyv na skutočnosť, že v čase dopravnej nehody bola zmluva evidovaná ako platná. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. v liste zo dňa 28.05.2010, ktoré zakladá predpoklad, že on bol v čase spôsobenej dopravnej

nehody iba v omeškaní s platením poistenia. Žalovaný bol názoru, že Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. nepostupovala správne, keď si náhradu plnenia za vyplatenie sumy z titulu náhrady škody žiadala zaplatiť od žalobcu, a súčasne dodal, že plnenie zo strany žalobcu a teda aj žalobcom uplatňovaný nárok nemá právne opodstatnenie, nakoľko poistné plnenie bolo poškodenému vyplatené Allianz - Slovenskou poisťovňou, a. s. a nie žalobcom. O uvedenom sa v obdobnom súdnom konaní vyslovil aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 6Co 615/2015 zo dňa 23.03.2016, podľa ktorého: „Keďže poistné plnenie bolo poškodenému vyplatené poisťovňou Axa (teda nie žalobcom) a žalobca v konaní netvrdil ani nepreukázal žiaden zákonný dôvod pre prechod nároku na náhradu poskytnutého plnenia, žalovaný nárok mu neprislúcha“. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal, že v súlade s § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z. poskytol plnenie poškodenému. Poistné plnenie vyplatila poškodenému Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., ktorá mala následne postupovať podľa § 12 ods. 1 písm. f/ zák. č. 381/2001 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 326/2009 zo dňa 22.09.2010. Uplatnenie nároku žalobcu voči nemu z titulu regresu nie je preto dôvodné.

V ďalšej časti odvolania označenej ako „Uspokojovanie pohľadávok v konkurznom konaní“ žalovaný citoval ust. § 206a ods. 1, § 28 ods. 1, 4, 5 zák. č. 7/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2011. Následne uviedol, že zák. č. 7/2005 Z. z. vymedzuje aj prípady, kedy pohľadávka síce vznikla po vyhlásení konkurzu, ale je potrebné, aby si ju veriteľ prihlásil prihláškou podľa § 28 zák. č. 7/2005 Z. z. Jedná sa konkrétne o podmienené pohľadávky, a to také, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu z dôvodu, že za úpadcu plnil tretej osobe niekto iný a úpadca si svoju povinnosť neplnil. Pohľadávka žalobcu je teda budúca pohľadávka, ktorá sa mala prihlásiť podľa § 28 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z. z. ako podmienená pohľadávka. Z uvedeného vyplýva, že v prípade oprávnenosti žalobcu z titulu vyplatenia poistného Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. za neho, by bolo možné nárok žalobcu v konkurze sp. zn. 2K 26/2009 uspokojiť iba na základe riadne prihlásenej podmienenej pohľadávky formou prihlášky v zmysle § 28 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z. z.

3. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu bol názoru, že právne relevantné skutočnosti boli predmetom konania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vysporiadal, náležite zistil skutkový stav a správne vec právne posúdil. Súd sa riadne so všetkými tvrdeniami strán sporu a nimi predloženými dôkazmi v rámci hodnotenia dôkazov a pri prijímaní meritórneho rozhodnutia vysporiadal. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uviedol, že v čase dopravnej nehody mal platne uzatvorenú zmluvu na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla, svoje tvrdenia, že by bol v čase dopravnej nehody riadne poistený na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla, žiadnym spôsobom nepreukázal, resp. nepreukázal, že škoda spôsobená jeho vozidlom bola krytá poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo 8/2013 zo dňa 09.07.2014. Poistenie zodpovednosti tak zaniklo ex lege (nastala podmienka uvedená priamo v zákone) ku dňu 04.05.2009, t. j. pred dopravou nehodou. Pokiaľ žalovaný uvádzal, že on by mal nárok na zaplatenie dlžnej sumy od neho v prípade, že by dotknutú sumu uhradil priamo poškodenému, tento opomenul poukázať na § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. V uvedenom prípade došlo k úhrade škody poškodenému členom kancelária (v tomto prípade poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s.). Takto vyplatenú sumu poškodenému musel on členovi kancelárie refundovať, nakoľko k vozidlu škodcu (žalovaný) nebolo v čase dopravnej nehody platne uzatvorené poistenie zodpovednosti. Poisťovňa Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. v tomto prípade nevystupuje ako zodpovedný poisťovateľ žalovaného a žalovaný ako poistník. Ustanovenie § 12 zák. č. 381/2001 Z. z., na ktoré poukazoval v odvolaní žalovaný, rieši situáciu v prípadoch platne uzatvorenej poistnej zmluvy, čo však nie je prípad tejto veci. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 326/2009, na ktoré nesprávne odkazuje žalovaný v odvolaní, sa týka prípadov nárokov na preplatenie škody poisťovateľom, pretože škoda bola spôsobená vozidlom, na ktoré sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, lebo je platne uzatvorená poistná zmluva. Ďalej žalobca uviedol, že v tomto prípade hradil v zmysle § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. z garančného fondu jedine za žalovaného a nie za niekoho iného, a preto má voči nemu právo regresu, resp. postihové právo. V čase plnenia členom kancelárie Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. poškodenému existoval právny dôvod na plnenie, nakoľko v čase plnenia sa poisťovňa dôvodne domnievala, že k vozidlu žalovaného bola platne uzatvorená poistná zmluva. Bez ohľadu na domnienku, či vozidlo bolo poistené alebo nie, je žalobca (kancelária) v zmysle § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. vo všeobecnosti oprávnený poveriť vybavením škody ktoréhokoľvek člena, ktorý priamo vypláca škodu poškodenému a po refundácii takto vyplatené sumy je oprávnený uplatniť postihové právo podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. Preto úvaha žalovaného o tom, že regres kancelárie je neprípustný s odôvodňovaním, že bolo plnené za

iného, t. j. v tomto prípade plnenie členom kancelárie za kanceláriu a že je to plnenie bez právneho dôvodu, je podľa názoru žalobcu nesprávna. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 2Cdo 210/2011 zo dňa 31.01.2013 uznal prioritu jeho regresného práva pred právom jeho člena. Pokiaľ žalovaný v odvolaní naznačuje, že by mohlo ísť o bezdôvodné obohatenie (ako uvádza, že člen kancelárie plnil priamo poškodenému, a to bez právneho dôvodu), žalobca poukázal na ustálenú súdnu prax, že na základe ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení nemožno riešiť prípady, keď povinnosť plniť je daná na základe ustanovenia zákona alebo inej právnej povinnosti. K odvolaniu žalovaného týkajúceho sa uspokojovania pohľadávok v konkurznom konaní žalobca uviedol, že jeho pohľadávka vznikla až po vyhlásení konkurzu a po prihlasovacej lehote na prihlásenie pohľadávky. Zastával názor, že jeho pohľadávka nie je podmienenou pohľadávkou, ale je to pohľadávka originárna, ktorá nie je viazaná na žiadnu podmienku. Jeho pohľadávka vznikla až okamihom úhrady poistného plnenia z garančného fondu, a to dňa 26.07.2010. V čase vyhlásenia konkurzu (22.01.2010), resp. 45 dní po ňom jeho pohľadávka ešte neexistovala. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s tým, že má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný v písomnej reakcii na vyjadrenie žalobcu (replike) prostredníctvom v tom čase splnomocneného zástupcu zdôraznil, že žalobcom uplatňovaná pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu na majetku úpadcu, a preto mala byť predmetná pohľadávka prihlásená do konkurzu v zmysle § 28 zák. č. 7/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2011, a to v zákonnej 45 dňovej lehote odo dňa vyhlásenia konkurzu podľa § 28 ods. 5 zák. č. 7/2005 Z. z. Žalobca tvrdí, že v danom prípade došlo k úhrade škody poškodenému členom kancelárie a poisťovňa nevystupovala v pozícii poisťovateľa, ale douhradila dotknutú pohľadávku poškodenému v postavení člena kancelárie na základe poverenia jej udeleného priamo žalobcom. Z uvedeného tvrdenia je preto jednoznačne zrejmé, že poisťovňa vystupovala v čase plnenia poistného poškodenému ako člen kancelárie a podľa § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. teda konala v mene a na účet kancelárie, t. j. v mene a na účet žalobcu. Vzhľadom k tomu, že žalobca označuje poisťovňu za člena kancelárie, ktorého poveril vybavením škody podľa § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. tak ako uvádza aj v samotnej žalobe, je potrebné vychádzať z obsahového znenia citovaného ustanovenia a vykladať ho v súlade s dikciou zákona. Vzhľadom k tomu, že člen kancelárie je oprávnený na výkon práv podľa § 24 ods. 2, 7 a 8 zák. č. 381/2001 Z. z., a teda in concreto podľa § 24 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z. z. poskytnúť z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu poškodenému v mene kancelárie mal žalovaný za to, že poisťovateľ ako člen kancelárie prejavil vôľu uhradiť náhradu škody priamo za žalobcu, v dôsledku čoho možno konštatovať, že pohľadávka žalobcu vznikla 23.07.2009. Ak vezme v úvahu tvrdenie žalobcu, že vybavením škody a úhradou náhrady škody poškodenému poveril poisťovňu a v prípade, že toto tvrdenie sa bude považovať za pravdivé, môže sa vyvodiť záver, ktorý zakladá skutočnosť, že žalobca musel o existencii škody v čase vzniku dopravnej nehody vedieť, resp. o nej vedieť mal, nakoľko poisťovňa konala v žalobcovom mene a na jeho účet vychádzajúc z ust. § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. Poisťovňa nepreviedla poškodenému finančné prostriedky z titulu náhrady škody svojvoľne, ale konala tak na základe poverenia a právomoci zverenej jej žalobcom. Ibaže by konala v postavení poisťovateľa, čo však žalobca vo svojom tvrdení rozporuje. Neexistuje preto žiadny relevantný dôvod domnievať sa, že pohľadávka vznikla neskôr. Podľa žalovaného z uvedených skutočností vyplýva, že pohľadávka uplatnená žalobcom z titulu náhrady škody poškodenému vznikla pred vyhlásením konkurzu, vzhľadom k tomu, že dotknutú pohľadávku by bolo možné v konkurze uspokojiť iba na základe riadne prihlásenej prihlášky v zmysle § 28 zák. č. 7/2005 Z. z. a mal tak za preukázané, že žalobcom uplatňovaný nárok nemôže byť v konkurznom konaní uspokojený.

5. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v duplike (v reakcii na repliku) poukázal na to, že žalovaný tak ako v podanom odvolaní tak aj v replike uvádza nové skutočnosti, ktoré nie sú v odvolacom konaní prípustné. V podanom odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi novými prostriedkami procesného útoku v zmysle § 366 C. s. p., s ktorými by sa súd prvej inštancie riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal. Právo novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Následne žalobca poukázal na bod 32. rozsudku súdu prvej inštancie, že v konaní bolo sporné, či pohľadávka žalobcu vznikla pred vyhlásením konkurzu alebo až po jeho vyhlásení. Žalovaný tvrdil pred súdom, že pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu, nakoľko vznikla momentom vzniku dopravnej nehody a nenavrhol na podporu svojich tvrdení vykonať žiaden dôkaz. Žalovaný zdôraznil na pojednávaní (07.04.2017), že „pohľadávka vznikla pred vyhlásením konkurzu, nakoľko pohľadávka vznikla na základe vzniku dopravnej nehody“. Žalovaný dokonca tvrdil

v konaní pred súdom prvej inštancie, že vozidlo úpadcu bolo v čase dopravnej nehody riadne poistené na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla, čo samozrejme žiadnym spôsobom nepreukázalo, nakoľko poisťovňa zanikla pre neplatenie poisťného. Žalovaný v záverečnej reči pred súdom uviedol, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko si uplatňuje regresný nárok, ktorý neexistuje, pretože v čase dopravnej nehody bola zmluva o povinnom zmluvnom poistení platná. Súdom prvej inštancie sa s týmto tvrdením žalovaného riadne vysporiadalo, náležite zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Pohľadávka žalobcu vznikla, kedy bolo hrazené z garančného fondu, a nie, kedy došlo k poisťnej udalosti. On si mohol uplatniť svoje postihové právo voči úpadcovi až potom ako plnil z garančného fondu až vtedy mu vznikla podľa § 24 ods. 7 prvej vety zák. č. 381/2001 Z. z. pohľadávka voči úpadcovi a až následne ako vznikla táto jeho pohľadávka, mohol si prihlásiť pohľadávku do konkurzu. Vzhľadom na to, že konkurz bol vyhlásený už dňa 23.01.2010 tak vtedy pohľadávka žalobcu ešte neexistovala, a preto si ju do konkurzu prihlásiť nemohol. Jeho pohľadávka je pohľadávkou originárnou, a to bez ohľadu na dátum dopravnej nehody, resp. bez ohľadu na to, kedy sa žalobca dozvedel o dopravnej nehode a vzniku škody poškodenému (k tomu napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 284/2010). Pohľadávka je tak pohľadávkou vznikajúcou zo zákonných dôvodov, nie odvozenou a jediný spôsob, akým mohol žalobca uplatňovať túto pohľadávku, je cestou súdu, keďže zák. č. 7/2005 Z. z. mu takúto možnosť neposkytuje. Pohľadávka vznikla až okamihom úhrady poisťného plnenia z garančného fondu ako uviedol on aj vyššie v žalobe, a to dňa 26.07.2010. Žalobca považoval za nepravdivé tvrdenie žalovaného v replike, že pohľadávka žalobcu vznikla už 23.07.2009 (najmä ide o novotu použitú žalovaným v odvolacom konaní, keď v podanom odpore a na pojednávaní dňa 07.04.2017 uvádzal ako moment vzniku pohľadávky deň dopravnej nehody, t. j. 15.07.2009) a to preto, lebo podľa názoru žalovaného konala poisťovňa v mene a na účet žalovaného. Je pravdou, že on vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z., ale to len z toho dôvodu, že žalovaný namietal v podanom odvolaní, že nakoľko on neuhradil škodu priamo poškodenému, tak nie je prípustný jeho regres ako taký. Žalobca uviedol, že chcel tým zdôrazniť, že jeho postihové právo nie je striktné viazané na to, že škodu poškodenému uhradí on, a že právo postihu mu vzniká aj vtedy, keď škodu hoci aj omylom za nepoisteného škodcu hradil niektorý z jej členov. V oboch prípadoch je podstatné to, že škoda bola spôsobená a za takúto škodu zodpovedá prevádzkovateľ motorového vozidla bez poistenia zodpovednosti. To sa týka nielen prípadov, keď on poveril svojho člena vybavením takejto škody, ale aj vtedy, ak niektorý z jej členov v domnienke existencie platnej poisťnej zmluvy, škodu vybaví sám vo svojom mene a na svoj účet, a následne žiada o refundáciu plnenia od neho. V takom prípade sa ust. § 24 ods. 9 zák. č. 381/2001 Z. z. použije analogicky aj na tento prípad, pretože v opačnom prípade by poškodený dostal náhradu škody nielen od jeho člena, ale aj od neho samého, čo by bolo nelogické a v rozpore s účelom a funkciou poisťného garančného fondu, ktorý on spravuje. Z toho vyplýva, že on nemusí v každom prípade hradiť škodu z garančného fondu priamo poškodenému, aby mu vzniklo právo postihu voči osobe, ktorá za spôsobenú škodu zodpovedá, keď však škodu za neho vybavil člen kancelárie na základe poverenia alebo bez poverenia, vykonal celý likvidačný proces poisťnej udalosti ako je tomu v tomto prípade, tak až refundáciou vyplateného plnenia vznikla mu pohľadávka voči osobe, ktorá škodu prevádzkou motorového vozidla spôsobila a za ňu aj zodpovedá. Ďalej žalobca uviedol, že poisťné plnenie neplnil poškodenému priamo on, ale poisťovňa, nakoľko poisťovňa uhradila poisťné plnenie s tým predpokladom, že existuje platná poisťná zmluva, čiže z toho je teda zrejmé, že v čase úhrady poisťného plnenia priamo poškodenému, nemohla poisťovňa konať v mene a na účet žalobcu ako uvádza žalovaný vo vyjadrení. On nemusí hradiť priamo na účet poškodeného, pretože tak môže urobiť aj poisťovňa ako člen kancelárie, preto on uviedol v podanom vyjadrení k odvolaniu žalovaného, že on je tak vo všeobecnosti oprávnený poveriť poisťovňu vybavením škody. Nie je preto pravdivé tvrdenie žalovaného vo vyjadrení, že on by mal tvrdiť, že by v tomto konkrétnom prípade udelil poverenie poisťovní na výkon činnosti. Tak isto nie je ani pravdivé tvrdenie žalovaného, že v čase úhrady plnenia poškodenému, by mala poisťovňa prejavovať vôľu uhradit škodu priamo poškodenému za neho, pretože v čase výplaty náhrady poškodenému, poisťovňa vychádzala z toho, že žalovaný bol riadne poistený proti zodpovednosti za škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V čase výplaty pre poškodeného tak poisťovňa nekonala svojvoľne, ale konala tak s tým predpokladom, že existuje platná poisťná zmluva. Avšak nakoľko sa dodatočne preukázalo, že poisťná zmluva na vozidlo úpadcu platná v čase dopravnej nehody nebola, tak v takom prípade musel on poisťovní refundovať vyplatené plnenie, pretože poisťovňa logicky nebola zodpovednostným poisťovateľom žalovaného. Súdom prvej inštancie tak správne podľa názoru žalobcu uzavrel, že je úplne irelevantné, či žalobca uhradil poškodenému poisťné plnenie prostredníctvom poisťovne, alebo by tak urobil priamo na účet poškodeného. Avšak dôležitý je moment vzniku jeho pohľadávky, a to je deň refundácie vyplateného plnenia z garančného fondu.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

7. Zákon č. 381/2001 Z. z. stanovil povinnosť každého vlastníka a prevádzkovateľa motorového a nemotorového vozidla uzavrieť zmluvu na poistenie svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla a zároveň zriadil Slovenskú kanceláriu poisťovateľov, ktorá na základe § 20 ods. 2 písm. a/ spravuje poistný garančný fond, z ktorého sa poskytuje poistné plnenie v prípadoch uvedených v § 24, § 24a, § 24b za škody spôsobené prevádzkou motorového a nemotorového vozidla.

8. Podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z., kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

9. Podľa § 24 ods. 7 vety prvej zák. č. 381/2001 Z. z., kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a/, b/, f/, a g/ na náhradu toho, čo za neho plnila.

10. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov ku správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia vecí. V danom prípade žalovaný nesplnil svoju povinnosť uzatvoriť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodený mohol svoje právo na náhradu škody uplatniť proti škodcovi (§ 823 Občianskeho zákonníka a § 10 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z.) alebo priamo proti poisťovateľovi, s ktorým škodca uzavrel povinné zmluvné poistenie (§ 15 zák. č. 381/2001 Z. z.). Poškodený mohol tiež voči Slovenskej kancelárii poisťovateľov uplatniť právo na poistné plnenie z poistného garančného fondu (§ 24 zák. č. 381/2001 Z. z.). Poškodený si uplatnil právo na náhradu škody u poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., ktorá mu škodu vyplatila v domnení, že žalovaný má uzavretú poistnú zmluvu. Nakoľko poistná zmluva zanikla zo zákona pre neplatenie poistného, žalobca vyplatil tejto poisťovni z poistného garančného fondu požadovanú sumu. Žalobcovi vzniklo právo na náhradu toho, čo plnila za žalovaného dňom, kedy vyplatila poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedala osoba bez poistenia zodpovednosti, t. j. žalovaný. Žalobca sa preto mohol domáhať vyplatenia finančných prostriedkov z poistného garančného fondu proti žalovanému. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C.s.p., odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

11. Odvolanie žalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

12. Žalovaný v odvolaní k nároku žalobcu voči nemu z titulu priameho postihu (regresu) v odvolaní namietal nesprávnu aplikáciu ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. V súvislosti s ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. mal za to, že žalobca poskytuje plnenie za prevádzkovateľa, resp. vodiča motorového vozidla, ktorý nemá v čase dopravnej nehody uzatvorené žiadne povinné zmluvné poistenie, bez ohľadu na jej spätné stornovanie. Zmluva v čase dopravnej nehody bola evidovaná ako platná. On bol v čase dopravnej nehody iba v omeškaní s platením poistenia.

Podľa odvolacieho súdu nebolo rozhodujúce, že zmluva v čase dopravnej nehody bola evidovaná ako platná keď v konaní bolo nesporne preukázané, že poistná zmluva bola spoločnosťou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. spätne stornovaná k dátumu začiatku poistenia, t.j. k 04.05.2009 z dôvodu nezaplatenia následného poistného. Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na vozidlo EČV: ZA 140BL, prevádzkou ktorého bola škoda dňa 15.07.2009 spôsobená, nebolo preto platne uzatvorené ku dňu škodovej udalosti, keďže toto podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z. z. pre nezaplatenie poistného zaniklo. Z elektronickej komunikácie žalobcu s jednotlivými poisťovňami vyplynulo, že žalovaný nemal v čase dopravnej nehody uzatvorené takéto poistenie ani s inou poisťovňou. Tento preto v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by bol v čase dopravnej nehody riadne poistený na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla.

13. Okrem toho žalovaný v odvolaní poukazoval na to, že poistné plnenie bolo poškodenému vyplatené Allianz - Slovenskou poisťovňou, a. s. a nie žalobcom. V tejto súvislosti poukazoval aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/615/2015 (podľa tohto rozhodnutia žalobca v konaní neuzniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že v súlade s ust. § 24 ods. 2 zák. č. 31/2001 Z. z. poskytol poistné plnenie poškodenému, nárok žalobcu v zmysle § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. má charakter priameho postihu (regresu), základom ktorého je skutočnosť, že žalobca nahradil škodu za toho, kto ju mal nahradiť a keďže v konaní nebol preukázaný právny vzťah medzi žalovanými 1/ a 2/ ako škodcami a poisťovňou, ktorá škodu vyplatila bolo uplatnenie nároku žalobcu voči žalovaným z titulu priameho postihu (regresu) nedôvodné).

K uvedenému odvolací súd v prvom rade uvádza, že s poukazom na ust. § 193 C. s. p. (ust. taxatívne vymedzuje prípady kedy je súd viazaný inými rozhodnutiami) nebol viazaný iným rozhodnutím v obdobnej veci. Napriek tomu dodáva, že ust. § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z. sa týka nie náhrady toho, čo kancelária (žalobca) plnila poškodenému ale náhrady toho, čo plnila za osobu zodpovednú podľa § 24 ods. 2 písm. b/ zák. č. 381/2001 Z. z. a teda žalovaného. Aj preto na námietku žalovaného v odvolaní neprihliadol.

14. Ďalej v odvolaní žalovaný poukazoval na to, že v prípade oprávnenosti nároku žalobcu z titulu vyplatenia poistného Allianz - Slovenskej poisťovni, a. s. za žalovaného by bolo možné nárok žalobcu v konkurze sp. zn. 2K 26/2009 uspokojiť iba na základe riadne prihlásenej podmienenej pohľadávky formou prihlášky v zmysle § 28 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z. z.

Podľa § 28 zák. č. 7/2005 Z. z. účinného ku dňu 31.12.2011, veriteľ, ktorého pohľadávka voči úpadcovi vznikla pred vyhlásením konkurzu, má v konkurze právo, aby jeho pohľadávka bola za podmienok ustanovených týmto zákonom uspokojená rozvrhom z výťažku zo speňazenia majetku podliehajúceho konkurzu. Toto právo musí byť v konkurze riadne a včas uplatnené prihláškou, inak pohľadávku nemožno v konkurze uspokojiť a na práva z nej sa v konkurze neprihliada; to platí rovnako aj pre budúce pohľadávky, ktoré sa uplatňujú prihláškou (ods. 1). V konkurze prihláškou uplatňujú pohľadávky aj veritelia pohľadávok, ktorý vznik je viazaný na splnenie podmienky (ďalej len „podmienená pohľadávka“). Uplatňovať práva z podmienenej pohľadávky však podmienený veriteľ v konkurze môže, až keď správcom preukáže vznik podmienenej pohľadávky, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 2). Ako podmienené pohľadávky prihlasujú svoje budúce pohľadávky voči úpadcovi aj ručiteľia, spoludlžníci a záložcovia úpadcu, ako aj ďalšie osoby, ktorým vznikne po vyhlásení konkurzu pohľadávka voči úpadcovi, ak budú za neho plniť záväzok. Ako podmienené pohľadávky prihlasujú svoje budúce pohľadávky voči úpadcovi aj ďalšie osoby, ak to ustanovuje tento zákon.

Odvolací súd námietku žalovaného nepovažoval za dôvodnú a stotožnil sa s poukazovaním žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu v tom, že nakoľko pohľadávka vznikla až okamihom úhrady poistného plnenia z garančného fondu je pohľadávkou originárnou a teda nie podmienenou a teda viazanou na splnenie podmienky v zmysle ust. § 28 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z. z.

15. Na ďalšie dôvody uvádzané žalovaným vo vyjadrení k odvolaniu odvolací súd neprihliadol nakoľko je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale i konkrétnymi dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzil v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 C. s. p.) to znamená, že vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. Tieto námietky boli podané žalovaným po uplynutí lehoty na odvolanie (§ 362 ods. 1 C. s. p.) nakoľko rozhodnutie okresného súdu bolo žalovanému doručené dňa 07.07.2017 avšak vyjadrenie bolo podané až dňa 25.10.2017.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady týchto trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).